

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XIX.

V Celovcu, 6. decembra 1900.

Štev. 49.

Naročnikom!

Leto se bliža svojemu koncu; zato nujno prosimo vse one gg. naročnike, ki so z naročnino še zaostali, da jo čim preje dopošljejo.

Ob enem prosimo, da blagovolijo naročniki tudi naročnino za prihodnje leto prej ko mogoče poravnati, ker le tako nam je mogoče v upravnistvu in pri razpošiljanju lista vzdržati red. Pri vseh listih je navada, da se naročnina plačuje za naprej; naj se tudi naši cenjeni naročniki ravnajo po tem.

Svoje cenjene prijatelje prosimo, naj delajo na to, da se bode „Mir“ vedno bolj razširjal med našim ljudstvom. Vsak star naročnik bi nam moral pridobiti vsaj enega novega! Slabo časopisje se razširja vedno bolj, zato je naša sveta dolžnost, da razširjamo tudi dobre časnike. Torej na delo vsak, komur je mar sreča národa!

Upravništvo „Mir“-a.

Volilno gibanje.

Socijalni demokratje in učitelji. — Razno o volitvi v Prevaljah.

Iz Prevalj, dné 30. nov. V nedeljo pred volitvami je prišel Eich-ov rudeči sluga Brezjan (Pressien) iz Celovca, da bi nahujskal leške delavce za rudečo volitev. Pomagali so mu — učitelji. Sramotno se nam je zdelo, da so se učitelji tako spozabili, da so služili razdivjani druhalji, ki je sedela na pol pijana okrog mize ter v svoji neolikčnosti in umazanosti ni vedela, kaj drugega kot sramotiti našo vero. Kar je kak surovi socijaldemokrat izustil, je računat na pohvalo in priznanje — učiteljevo. Kam pridemo! — Na tem shodu je celovski govornik neprikrito tajil božanstvo Kristusovo! Da se je drugi dan nasproti kaplanu opravičeval ter mu obljubil prirediti novi shod, kjer hoče svojo hudo pregreho in pohujšanje poravnati ter preklicati bogokletni govor, mu bo

težko kaj pomagalo. Prodajali so tudi nepostavno socijaldemokratične tiskovine in koledarje. — Čudno se nam zdi, da socijaldemokratje, ki se tako radi pobahajo s svojo učenostjo in duševno prebujenostjo, še toliko ne zmorejo, da bi svoje sobrate vsaj toliko poučili, da bi vedeli, kaj volilni listič pomeni! Precej jih je bilo, ki niso vedeli, kdo je njihov kandidat. — Ali je še človeško, če žene socijaldemokrat svojega brata kakor živino k volitvi? Prostost in svoboda, so besede, katere nosijo rudečkarji na jeziku, v dejanju jih pa še svojim bratom ne privošči. Prosta volitev! Svobodna misel! Veliko je krščanskih delavcev, ki so ostali doma, ali so volili zoper svoje prepričanje samo zaradi tega, ker so se zbalí „bratskega“ terorizma, „bratske surovosti“.

Obžalovanja vredni pa so nemški nacionanci, ki so svojo národnost, svoje prepričanje, značaj in čast prodali rudečkarjem. Čudna prikazen, koroška posebnost je pa gotovo to, da deželni šolski nadzornik svojim učiteljem vse odpusti, samo tega ne, da bi volili s Slovenci, s „klerikalci“; vendar smo pa radovedni, če jim bo odpustil, da so bili v odboru javnega shoda, ki je bogokletno tajil božanstvo Kristusovo.

Gorostasne breznačelnosti ne smem pozabiti, da je namreč neki kmet volil s sociji, celo za volilnega moža so ga zvolili; skrajna bedarija pa je, da so drugi dan nemški nacionanci istega ptiča vjeli v svoje mreže; tudi njih volilni mož je. V sredo je hudo klel čez nemške nacionance, skoz noč je najbrž premalo spal, in drugi dan je iste nacionance poljuboval — in poljubi so bili sladki!

Veseli in pomembni pojav in sad teh volitev, pa naj ostane ta, da je kmet spoznal kdo je na njegovi strani, kdo je njegov prijatelj. Nemški nacionanci, sociji, ali — duhovni. Kako bi pa označil malomarnost in brezbriznost, s katero je občinski urad sestavljal volilne zapisnike, skoro ne vem. Več desetletnih davkoplačevalcev „pozabiti“ zapisati, to zamore storiti skoro le — zlobnost.

Prvotne volitve.

Radšé, 23. nov. Tri dni pred volitvijo, to je dné 21. novembra, smo napravili volilni shod, pri kateremu se je zbralo 30 volilcev. Tem je domači župnik dokazal veliko važnost sedanjih državnozbornih volitev, popisal katoliško-slovensko in pa

tej nasprotno stranko, pa tudi jasno dokazal, kako prazne so vse tiste laži, s katerimi nasprotniki „klerikalce“, to je verne katoličane, sosebno pa katoliške duhovne napadajo in s tem nevedne volilce slepijo in na svojo stran vabijo. Na to smo si izbrali volilne može in bili dobre volje, ter naše zmage popolnoma prepričani. — Na dan volitve, to je 23. novembra, smo se v lepem številu nad 40 mož podali na volilno bojišče in tam v dveh kurijah vse naše pri volilnem shodu izbrane 4 može precej enoglasno volili in sicer te-le: V V. kuriji: J. Vidovica, župnika in pa J. Hermana, črevljarskega mojstra; v IV. kuriji pa: J. Vidovica, župnika in J. Laknerja p. d. Hrastnika. Po volitvi smo bili vsi prav židane volje ter se veselili naše vzajemnosti. Še le precej pozno smo se podali mirno proti domu. Radiše so se pri tej volitvi skazale zares kot trdnjava nepremagljiva. Naj živijo vsi zavedni radiški Slovenci!

Dholica, dné 24. nov. Volitve za V. kurijo se nismo udeležili in pri volitvi za IV. kurijo so nasprotniki zmagali po groznem in strastnem pritisku. Veliko naših volilcev je izostalo. Kot najhujši nasprotniki so se pokazali tukajšnji krčmarji. Med nasprotniki je stal tudi prav „stramm“ naš nadučitelj g. K. Bilčnik, ki je marsikateremu Slovincu dobro znan, posebno po zilski dolini! — Sram naj bo tiste volilce, ki so ostali doma ali se dali od nasprotnikov preslepiti, ter so tako krivi našega poraza!

Dobrlavas, dné 26. nov. Razmere v naši občini so bile zadnji čas nekoliko zamotane. Bali smo se, da bi ne vplivalo to na volitve. Izid pa je pokazal, da je bila naša bojazen prazna, zakaj zmagala je naša krščanska slovenska misel. Za peto kurijo se nismo potegovali in vendar bi bili tudi tam lahko vrgli nasprotnike. Ali prevelika bi bila potem njih žalost. Tako smo jim privoščili to veselje, saj so bili tudi res veseli kakor majhni otroci, če jim mama iz Velikovec prinesejo lesenega konjička, kateri — zadi piska! Pa kako so letali. Gotovo se je marsikateri spotil in potem pri pivu prehladil. Pa saj imamo dva zdravnika; oba bota že pomagala, posebno „ta mladi“, če se sam ni prehladil, ker on je najbolj letal po „ofre“ in hlapce. No, Lemiš, „vrli, hrabri, domači, koroški posestnik, ki ima vroče in čuteče srce za koroško domovino,“ kakor ga imenujejo naši „naceljni“ sami na nekem

PODLISTEK.

Ob stoletnici Prešernovi.

(Spisal Fr. Ks. Meško.)
(Konec.)

Sto let je zapadlo v večnost od rojstva tega duševnega velikana, nad 50 let že počiva v gomili. In ta čas je izbrisal, kar je bilo na velikem možu človeškega, je umil pege njegove. Mi pa gledamo z nepristranskim očesom na njega; mi sočustvujemo z njegovim trpljenjem, z njegovo britko usodo. In zato ga sodimo milo.

Trpljenje njegovo je izbrisalo njegov dolg; umrl je veren kristjan. In sedaj se ime njegovo blišči le ovito z glorio njegovih velikih del. In po delih njegovih in po njegovi trpki usodi tehtamo njegovo življenje.

Prešeren je vreden povrstnik največjih pesnikov drugih velikih národov. Njegove pesmi prevajajo v vse evropske jezike. Prešeren nam je vstvaril pesniški jezik. V naše slovstvo je uvedel do tedaj pri nas nepoznane pesniške oblike. Jeziku slovenskemu je dal plastičnost in gibčnost, ki bi je človek v istem času niti ne pričakoval. Njegovih sonetov še noben pesnik med Slovenci ni dosegel ne gledé oblike in ne gledé krasnih mislij.

Njegov pesniški slog je zdaj visok in veličasten kakor pretresljivi stih psalmov. Zdaj je spet národen in lahen, tu in tam malone poskočen, zdaj spet otožno in milo doneč kakor pesem ujetega tiča.

In v teh pesmih se zrcali vse življenje. Tu poje mlad fant, poslavljajoč se od doma:

„Pet čevljev merim; palcev pet;
Adijo ljubca, starši,
In z Bogom vi tovarši!“

Tu se pogovarjata Andrejček in Barbka o železni cesti:

„Bliža se železna cesta,
Nje se, ljub'ca, veselim;
Iz Ljubljane v druga mesta
Kakor ptiček poletim . . .“

In tamkaj plaka nezakonska mati:

„Kaj pa je tebe treba biló,
Dete ljubó, dete lepó!
Meni mladi deklici,
Neporočeni materi.“

In vendar

„ . . . al' te je bilo treba al' ne,
Vendar presrečno ljubim te!“

In v tihi celici se pogovarja mlada nuna s kanarčkom:

„Vesela pomlad se zbudila je spet,
Moj ptiček, preljubi kanarček!
Če mika v zeleni te gozdek zletet',
Ne branim ti, okno ti hočem odpret'
Poišči si gnezdece, parček —
Zapusti Ignacije samotno
In prostosti vživaj slodkoto.“

In v tihi sobi kolne študent pust, ki mu je vzel denar in ljubico. — In tamkaj svari stari oče mlado dekle. In spet drugje ozdravljajo učeni opat in stari menihi najhujšo bolezen-ljubezzen. A ozdravi jo le smrt. — In godec poje o ženah in dekletih,
„Da nič nobeni ne sme se verjeti.“

V gradu turjaškem se gostijo vitezi, ki snubijo krasno Rozamundo. In v ajdovskem gradu se

bíje za vero pagansko mladi Črtomir z Valjunom. In ob krasnem slapu Savice stoji Bogomila in spodaj ob tolmunu krščeje duhovnik Črtomira.

Ah, zaklade hrani drobna knjiga nazvana „Poezije“. In kako naj razkaže kdo vse te bisere, kako naj opiše njih krasoto, njih dragocenost. Vzemite, berite in uživajte jih sami! —

Če pade deževna kapljica v školjko na obali morski, se pretvori polagoma v biser. Isto se je godilo pri Prešernu. Solze njegove so padale v njegovo dušo.

In v dneh žalostnih, v dneh obupnih, v dneh, ki so „pogrešali blagih sapic“, je dvigal velik duh Prešernov iz mehke duše te bisere ter jih brusil v svetle kristale. Za njegovega življenja mu niso prinesle ne sreče, ne bogastva, ne slave. — In ako bi sedaj položil na tehtnico vse ono trpljenje, ki je rodilo te bisere in ta dragoceni zaklad sam, kje bi pač bilo pretežje? Kdo ve?

Le eno lahko rečemo: Nesreča Prešernova je bila nam v srečo in v čast. Možu pa, ki v življenju ni okusil ne sreče, ne priznanja, ne hvaležnosti, naj bode vsaj po smrti v njegovem národu večni spomin!

Smešničar.

* „Kaj je modroslovec?“ — „Modroslovec je tak človek, ki misli in misli in komaj neha misliti, že zopet začena.“

* Jaka, kaj pa je to »protin«? — „Protin je to-le! Ako hočeš hoditi, nimaš nog in če hočeš delati, nimaš rok, toda kar bolečine zadene, imaš 10 parov rok in 10 parov nog.“

slovensko (!) tiskanem listu, ta vrli, hrabri (tepel se je menda že, ali hrabro, Dobrovaščani sami pravzaprav ne vedo). Lemiš bo imel gotovo še bolj vroče in čuteče srce, če bo zvedel, da so v Dobrovlivasi za njega tako navdušeni slovenski „ofri“ in hlapci. Ali kaj!? Akoravno smo bili za 19 glasov „prekratki“, smo se vendar veselili, ker se je nam posrečilo pri tej priložnosti spoznati „vrle, samostojne (?) in zavedne volilce“. Bes te butni, če te ni že! — Popoldne je bila pa druga struna. Njen glas menda gospodom ni bil posebno prijeten, zakaj postajali so okoli, kakor bi vse nekaj v trebuhu grizlo. Vprašali smo gospoda „dohtarja“ in spoznali so, da ni samo struna čudno pela, temveč tudi „luft“ je bila „prečrna“. Menda se je celo gospodu dohtarju samemu, čeravno je še tako mlad, črno storilo pred očmi. „Vrli, samostojni in zavedni“ volilci so postajali vedno bolj čemrni, in s časom so čisto zginili. Ti šmentane citre, črna barva mora biti pa koj čudna, da vžene še take „vrle“ volilce. Zvečer so sicer zopet malo „okrevali“ v spominu na predpoldansko zmago ter klicali: „Heil und Sieg“, ali „Sieg“, zmaga je bila koj pod klopjo. Črna struna je vdarila 72 krat, „vrlih, samostojnih“ volilcev je bilo pa le 47. Ne bodi jim škoda!

Globasnica, dné 26. nov. V V. kuriji so izvoljeni gg.: Kraiger Ferdo, Gregorič J. in Cirgoj Jan. V IV. kuriji gg.: Jekl Jan., Eržen Jan. in Konrad Jos. — vsi naši. Nasprotnikov ni bilo k volitvi.

Svetna vas, dné 27. nov. Pri volitvi volilnih mož za državni zbor smo katoliški Slovenci zmagali v obeh kurijah. Za volilne može so izvoljeni v V. kuriji gg.: Valent. Serajnik, organist v Št. Janžu in Tom. Lapuš, čevljar v Podsinji vasi. V IV. kuriji gg.: H. Smažik, župnik v Št. Janžu in Val. Šlemic, župan v Svetni vasi. V IV. kuriji se nemški liberalci sploh niso udeležili, ker so videli, kako so v V. kuriji sijajno propadli, ker naša volilna moža sta dobila 38 in 37 glasov, nasprotniki pa le 19 in 17 glasov. Volitve sploh se je udeležilo v V. kuriji 58 in v IV. kuriji 23 volilcev. Živio!

Prevalje, dné 28. nov. V V. kuriji so zmagali leški rudečkarji. Od okoli 750 volilcev se jih je udeležilo samo 236, socijaldemokratov samih je bilo 192. Nemci so volili s — sociji! Kaj jim značajnost in čast, da so le zoper nas. — V IV. kuriji so pa zmagali katoliški Slovenci. Od 152 volilcev jih je prišlo k volitvi 92; med temi 64 naših. Slava našim zavednim kmetom. Z veseljem in požrtvovalnostjo so se potegnili za svojo sveto stvar, za vero in rod! Prevalj ne damo več iz rok!

Škofiče, dné 30. nov. V V. kuriji žalibog propadli. Učitelja, katera sta na tihoma na vse kripilje delovala, sta temu vzrok. Najbolj pa pijača, katero so delili zastoj. Tako so mnogi prav nečastno in sramotno svoje glasove prodali. — V IV. kuriji pa smo po hudi borbi slavno zmagali. Izvoljeni so gg. Jož. Peterman, župnik na Otoku, s 24 glasovi; Jož. Toff, župan, s 24 glasovi; Mat. Koban p. d. Rajner s 22 glasovi. Nasprotniki so imeli 18, 17 in 16 glasov.

Velikovec dné 1. dec. Prvotna volitev za našo občino se je vršila v tukajšnji gostilni pri Lessnaggu. Volitve za V. kurijo se Slovenci nismo udeležili. Nasprotni so si stali nemško nacionaleci in socijalni demokratje. Pri živahni udeležbi zmagali so konečno nemški nacionaleci s 134 glasovi, socijalni demokratje so ostali s 86 glasovi v manjšini. Pri volitvi za IV. kurijo sta pa bila našinca kmet Tomaž Novak p. d. Ravnik in župnik France Treiber enoglasno voljena volilnim možem. Slava našim vrlim slovenskim kmetom, ki so, dasi se je volitev vršila sredi mesta, kakor skale stali za našo stvar. Bog jih živi!

S silnim pritiskom in najslabšimi pripomočki so nasprotniki zmagali v občinah Dholica, Kotmaravas, Libeliče, Pokrče, Možica (s 4 glasovi). O početju nasprotnikov v posameznih občinah, njih nesramnih lažeh in pritisku bomo seveda še natančneje poročali. Svoje somišljenike prosimo v tem oziru za natančna poročila!

Socijaldemokratje so pri volitvi za V. kurijo dalje zmagali v Št. Rupertu ob Celovcu in Prevaljah.

Slovenci na delo za našo šolsko družbo!

(Konec.)

Z „Vestnikom“ je družba sv. Cirila in Metoda zastala; poslednjega je izdala l. 1898. Vzrok je bil nekoliko ozir na tiskovne troške, nekoliko pa ozir na one podružnice, o katerih ni imela zadostnih ali celo nikakih poročil.

V začetku 20. stoletja pa bi družba sv. Cirila in Metoda rada priobčila „Vestnik“, ki o poslednjih velikih skupščinah poroči le najvažnejše

stvari, sicer pa natančno pojasni sedanje družbeno stanje, in zlasti poda pregleden imenik podružnic njihovih odborov, število udov in zaznamek letnih doneskov.

Zato nujno prosimo vse podružnice, da naj zanesljivo do novega leta pošljejo: 1. Popolen imenik svojega načelnštva. Naj se ne pozabi pridjati značaja raznih podružničnih načelnikov. Kjer je načelnštvo nepopolno, ali mu je že pretekla doba, naj se skliče podružnični zbor, da se izvrše potrebne volitve. Nekaj je takih podružnic, ki spe kar mnogo let. Vodstvo glavne družbe tudi teh še ne šteje med mrtve in jih ni črtalo, ker je vendar lažje poživiti stare, nego ustanovljati novih. (Novim je treba iskati še le oblastvenega dovoljenja.) V veliko zaslugo bomo šteli vsakemu rodoljubu, kdor v takih slučajih zbere nekoliko udov bivše podružnice (katerim se lahko precej pridruživši novi udje), da si zopet izvolijo redno načelnštvo in se podružnica reorganizira. Ako ne vé, kako bi postopal, naj se pismeno pozove do „Vodstva družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.“

2. Zanesljiv zapisnik pokroviteljev, ustanovnikov in število tistih letnikov in podpornikov po § 10. glavnih pravil, ki so vsaj za leto 1900. plačali svoj letni donesek.

Le na to resnično število udov se bo vodstvo oziralo ob prihodnji veliki skupščini. Naj se ob tej priliki podružnice potrudijo, da kolikor se dá pomnože število svojih udov, zlasti med preprostim národom. Veseli smo tudi velikega števila podpornikov, ki plačujejo le 20 vinarjev na leto. — Vendar naj je nam vsako leto (do novega leta) naznani le resnično število plačujočih udov. Kdor opomnjen ne plača, naj se ne šteje za tisto leto. Naznanjeno število udov naj se torej ujema s poslano svoto denarja.

3. Ves denar, kar ga naberó do konca decembra t. l., in sicer razložen po sledečih postojankah.

- I. Pokroviteljine
- II. Ustanovnine
- (z imeni in značajem pokroviteljev in ustanovnikov, ako se to še ni poprej poslalo, oziroma naznanilo.
- III. Prispevki (koliko?) letnikov v znesku
- IV. Prispevki (koliko?) podpornikov v znesku
- V. Drugi dohodki (darila, volila, veselice i. dr.), ako se nam še niso poslali.
- Skupni dohodki
- Troški za
- Podružnica pošilja torej

Tiste podružnice, ki za prejšnja leta niso ničesar poslane, pa morda sedaj še kaj naberó ali odločijo za prejšnja leta, naj to razgledno poročajo zlasti o prispevkih letnikov in podpornikov: za leto 1898. . . . za l. 1899. . . . za l. 1900. . . .

Kjer to ne bo razločeno, štelo se bo vse in v „Vestniku“ objavilo za l. 1900., razun, ako se se prejšnja leta tudi redno pošiljali prispevki, kar imamo pa že zapisano.

Sklepajoč to pismo ponavljamo nujno prošajo, da od vseh podružnic prejmemo ugodnih odgovorov. **Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.**

Dopisi.

Iz Šmihela nad Pliberkom. („Štajerc.“) Naše nemškutarje je zadela velika sreča. Bralci „Mira“ še vedo, kako žalostno so povešali glave in brisali si solzne oči, ko so zvedeli, da je tako naglo legel v grob naš znani „Svinjered“. Le-ta pa je pred kratkem dobil brata po duhu in po telesu doli na Štajerskem; pankrt je in krstili so ga za „Štajerca“. Kako bi se tega ne veselili ti naši slavni nemškutarji, a glejte, še obiskat jih je prišel ta „Štajerc“. Koliko je pač bilo veselja, koliko načrtov so morali napraviti, da bi se zopet začel širiti duh rajnega „Svinjereda“ s pomočjo novorojenega brata. In Štajerc“ se trudi za to; kakor rajni bratec se vtihotaplja v kmetске hiše. Kako naj vsprejmejo verni in pametni slovenski kmetje list, ki deluje zoper vero in zoper zadrage, katere edino še morejo rešiti kmeta v današnjih razmerah, menda ni treba dolgo ugibati. K rajnemu bratu naj kmalu zleze v krtovo kraljestvo.

Iz Rude. (Po volitvi.) O izidu volitev v naši občini ste že poročali. Četudi se naši stranki ni posrečilo zmagati, je vsaj pokazala, da so še ljudje v občini, ki z liberalci ne držijo, katerim gre za to vsa čast in hvala. Udeležba je bila slaba na obeh straneh; volilci so volitev že siti, od 116 volilcev jih je prišlo samo 46. — Po dokončani volitvi so „zmagalci“ zaupili: „Heil, heil Deutschthum!“ S tem so pokazali, za kaj so se posebno potegovali, namreč za nemško reč; vse drugo jim je malo mar. Ni še dolgo, kar so šolski svetovalci klicali: Šestletno šolo hočemo, ta zadostuje na deželi, potem ne bo treba 3. razreda napraviti“; sedaj pri volitvi so glasovali pa vsi za liberalno stran, katerej se imajo za osemletno šolo zahvaliti. Kje ostane tu doslednost in prepričanje? — Pri tej priložnosti so naši nasprotniki pa tudi pokazali, kako

znajo ljubeznivi biti in že iz tega vsak moder človek more spoznati, da na njih strani resnice in ljubezni ni. — Eden, ki v 4. kuriji še volilne pravice nema, se pa navadno med naše ljudi meša in agitira, je očital enemu naših volilcev neumnost, ker je z nami potegnil. Jaz pa mislim, da bi tudi njemu nič ne škodovalo, če bi solnce modrosti malo zasijalo v njegovo že sivo glavo, ker bi potem vsaj spoznal, da ima Slovenec ravno tako pravico bivati na ruški zemlji kakor Nемеc ali pa nemškutar. Veliko si je prizadevala tudi neka krčmarica (Ž.), naše ljudi pregovoriti, in morebiti je tudi kaj dosegla; seveda, ženske so zapeljive, če zadobijo enkrat volilno pravico, bo ona gotovo prva za poslanico izvoljena. — Da imajo liberalci pri nas še toliko moči, pride večinoma od tega, ker imajo v tukajšnji gospodi svojo zaslombo in pomoč. Ta je dosti modra, ona si ve najprej večje posestniške pridobiti, ki so vsi zaporedoma njeni pristaši in ž njimi še manjše lovi. Ali vprašal bi: kaj pa imajo kmetje še od gospode? Morebiti se jim s tem prikupi, da njih posestva pokupuje in kmete v goste in najemnike spreminja? Slovenski pesnik pravi: Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.“ Te besede naj si naši volilci dobro zapomnijo!

Iz Tolstega Vrha. (Po volitvi.) Kot vladni komisar je bil navzoč g. baron Ott; bil je popolnoma pravičen in nepristransk. Že pri volitvi za V. kurijo se je pokazalo, da imamo dve stranki. Kmetje smo se poprej dobro pogovorili, katere zanesljive može bomo volili, in zapisali smo si imena na listke, da bi ne mešali si glasov. Tudi nasprotniki so že prej poslali svojega slugo h kmetom na domovja, da naj volijo ž njimi, t. j. nasprotno. V začetku glasovanja smo bili en čas zadi, potem so še le začeli naši glasovi premagovati in smo bili precej naprej. Kar na enkrat so začeli dohajati delavec iz trga in okolice, da smo se začeli bati, da nas bodo zmagali. Nasprotniki so napeli vse moči, in so pošiljali okoli, kje bi še bil kak hlapec ali delavec za njih stranko; celo starčke so pripeljali na volišče in so že upali zmage. Tedaj pa smo tudi mi po njih izgledu tekali sem in tja, da smo še dobili precej glasov. V tem je bila ura dvanajst in g. komisar je sklenil volitev. Z velikim veseljem so poslušali naši kmetje, ko je gosp. komisar naznanjal izid. Naši so dobili glasov: M. Dretnik p. d. Hajžnik 50, M. Kadež p. d. Mačič 49, D. Kotnik p. d. Županc 48. Nasprotniki so dobili 29 do 31 glasov. Z velikim ponosom so šli naši vrli kmetje od volilne borbe, ter so se veselili svoje zmage. Dobili še večji pogum in veselo nado, da bode tudi popoldne v IV. kuriji zmaga gotovo naša. Naši so dobili od navzočih 39 volilcev: Fr. Kogelnik p. d. Klančnik 33, M. Pečnik p. d. Ivad 30, L. Kotnik p. d. Juh 29 glasov. Nasprotniki so dobili največ po 6 glasov. Tako smo sijajno zmagali. Hvala našim vrlim kmetom in delavcem, da so v tako obilnem številu prišli, da so ubogali, in se niso dali pregovoriti od nasprotnikov. Stali so trdno kakor en mož, bila je prava bojna armada proti nemčurskemu sovražniku. Posebna hvala gre g. Jožefu Kurteu p. d. Sitarju, ki je bil v volilno komisijo voljen, ki je bil obdan od nasprotnikov, pa je vendar neustrašeno z nami volil. Le kakega pol tučata je bilo še takih, katerim solnce še ni prisijalo na možgane, da bi spoznali, da je boljše voliti kmeta-domačina, kakor pa doktorja, ali takih, ki so Slovencem vsikdar nasprotni. Kmetje, zapomnimo si, kako smo častno zmagali, pa le zaradi tega, ker smo bili složni. V kratkem času bomo spet volili za občino; ako bomo složni, bomo tudi zmagali! Na svidenje tedaj!

Iz Spod. Dravograda. (Občinska volitev.) Dnó 14. nov. so bile pri nas občinske volitve. Naša katoliška slovenska stranka sedaj žal brez voditeljev se ni mogla pripraviti na volilni boj. To je bilo seveda v veselje nemškim nacionalcem in „heilovcem“. Tem se je bojda pridružil tudi nekdo, ki je bil prej, dokler je bila katoliška stranka močna, vselej na njeni strani, ki se je pa zdaj, ko je naša stranka po neodpustljivi nebržnosti in grdi nemarnosti merodajnih oseb oslabela, sramuje, ter je obul „heilovske“ čevlje. Kje je značaj? Se vé so volitve, kakor smo morali misliti že naprej, za našo stranko slabo izpadle. Izvoljeni so bili gg.: B. Bernardi, Jan. Gönitzer, Ant. Šmeričnik, Rud. Domaingo, Leop. Domaingo, J. Kalcher, Len. Voglar, nadučitelj, ki se je pa odpovedal, in je na mesto njega vstopil Konr. Lorber, J. Pungaršek p. d. Vranik na Viči, J. Glančnik p. d. Andrejnik, V. Kurej na Viči, Jak. Čeru p. d. Šalsnik, Lovr. Sekolovnik p. d. Jančko. Prvih sedem stanuje v trgu. Skoraj v vsaki drugi hiši je en odbornik, kmetje pa, ki so raztreseni po 3 do 4 ure daleč v hribih, imajo samo tri odbornike, ker dva stanujeta na Viči, to je na ravnem. Kmetje, zdaj vidite, s kakšno krivično mero vam odmerjajo vaše pravice. Bodite torej pametni, in ne nosite svojega denarja takim ljudem, kateri so vam vsikdar nasprotni ter vas povsod prezirajo. Res skrajni čas je, da bi kmetje v vsakem trgu imeli svoje skladišče, da bi ne bili navezani

na take, kateri kmeta le tedaj poznajo, kedar potrebujejo njegov glas za volitve. Svoji k svojim!

Iz Vrbe. (Lutrovska vera.) V nedeljo dne 25. nov. je imel v Vrbi lutrovski pastor svojo božjo službo. Tempeljna vrbjani sicer še nimajo, a menda ga bomo zidali, ker g. Jasar je veliko tisoč poddedoval in bajè ga hoče on zidati ali pa saj zemljišče za to dati. Dokler ne dobijo svojega tempeljna, se shajajo verniki v vili Rummel. Tudi zadnje nedeljo je bilo tako. Zbralo se jih je 11 duš. Pastor ima sicer tukaj samo 4 zveste ovčice, katere spadajo k lutrovski veri. Da bi jih pa več pridobil, razposlal je tudi katoličanom (!) povabila, katera se glasijo v slovenski prestavi: „P. N. Ste uljudno povabljeni priti v nedeljo 25. nov. ob 10. uri predpoldne k evangeljski pobožnosti v vilo Rummel I. nadstropje. Župnik Zoeller.“ Ali je lutrovskim pastorem res vse dovoljeno? Kaj bi rekli, da bi naših duhovnikov kdo vabil na ta način lutrance v katoliško cerkev!

Iz Žoprač. (Kmetijska podružnica.) V nedeljo dne 25. nov. je napravila kmetijska družba na Zopračah zborovanje. Šlo se je za to, da se loči Logavas in Vrba od rožeške podružnice in da se združita občini Vrba in Logavas kot enotna nova podružnica. Ker je bila velika večina za to, se je tudi tako zgodilo. Pa Holani, ali bi ne bilo boljše, če napravite podružnico za se, neodvisno od Vrbljanov? Če ste združeni z liberalnimi in lutrovskimi Vrbjani, imate zvezane roke in noge. Predstojništvo si bodo izvolili izmed svojih, gospodarska zborovanja bodo tam v vam nerazumljivem jeziku, darila za krave in vole delili si bodo oni med seboj. Kaj imate vi od tega? Plačati smete, a korist imajo drugi.

Iz Škofič. (Po volitvi.) Kdo bi si mislil, da sta v Škofičah dve stranki! Do zdaj je bila navada, da je prišlo k volitvi največ kakih 12 mož, seve le nasprotniki. Prav šaljivo je rekel nekdo: dobro, da nas je dvanajst; če bi nas bilo trinajst, bi bil eden Judež izdajalec! Letos pa takšna borba! So pač zapuščene ovčice Škofčani, ker zdaj nimajo svojega dušnega pastirja, mesto duhovnika pa imajo dva učitelja, ki jih vodita po svojih potih. To se je pokazalo zdaj pri volitvah. Drugokrat bodemo tudi mi bolj previdni. Pa tudi duhovščini se ne sme za zlo šteti. Celo popoldan pred volitvijo so sedeli v spovednici in spovedovali otroke, katerih je nad 100, in veste kaj je delal med tem podučitelj Bohata? Mesto da bi nadzoroval otroke v cerkvi, je agitiral in delil listke okoli pri kmetih! In to v kljub temu, da je učiteljem prepovedano, naj se ne brigajo za politiko. To, gospod učitelj, bi morali vi vedeti za se, ne pa ljudi hujskati in njim praviti, da se duhovnik nima brigati za politiko! — „V vinu je resnica,“ pravi nek pregovor. To so dokazali volilci učiteljeve stranke po volitvi pri Kristofu, kjer so imeli za stonj pijačo. Vsi navdušeni, deloma od vinskih duhov, deloma od besed svojih vodnikov, kriči eden: „Farji naj ostanejo v cerkvi, pri volitvah nimajo kaj opraviti.“ Drugi: „Jaz ne delam več, naj farji delajo!“ Tretji: „Nemščino hočejo zatreti v šolah!“ To so besede, katerih tukaj doslej ni bilo slišati. Od kod naenkrat vse to? To je sad delovanja in hujskanja dveh gospodov, o katerih moramo dokazati, da sta zvečer pred volitvijo delovala in hujskala do trde noči. — Pa spravili smo se še, predno smo se razšli. Ko so se namreč „duhovi malo pomirili, smo se začeli pametno razgovarjati o volitvi, politiki, šoli in narodnosti. In razgrajalci so pritrdili duhovniku ter rekli: „Gospod, mi smo tudi tega mnenja kakor vi!“

Iz Škofič. (Zgodovina škofiških zvonov.) Do letošnjega leta so bili v Škofičah le trije zvonovi. Najmanjši z glasom „fis“, je tehtal 120 kg. Vtil ga je David Polster v Beljaku l. 1629. Drugi, ki je imel glas „cis“, je tehtal 200 kg. Tudi njega je vtil isti zvonar v Beljaku l. 1640. Ta dva zvonova sta zadostovala, dokler je bila kapelica sv. Florijana le podružnica obširne otoške fare. Ko je pa cesar Jožef II. leta 1788. napravil v Škofičah kuracijo, toraj samostojno faro z lastnim dušnim pastirjem, morali so zidati farovž, povekšati cerkev, a potrebno je tudi bilo si omisliti kak večji zvon. Lepa priložnost k temu se je ponudila, ko je cesar Napoleon angeljsko cerkev, katera je stala na svinj-skem trgu v Celovcu, spremenil v skladišče in prodal vse cerkveno orodje, toraj tudi zvonove. Cerkevni kamnati tlak so kupili od tod za novo zidano cerkev v Škofičah, zvon pa je kupil župljan kmet p. d. Borštnjak v Logu in ga daroval farni cerkvi v Škofičah. Še zdaj pravijo ljudje, da ga je Francozom ukradel. Ta zvon tehta blizu 10 centov. Vtil je l. 1711. Ta zvon je opravljal službo velikega zvona blizu skoz celo stoletje. Ko smo letošnje leto zidali stolp, je veliko faranov izrazilo željo, da bi si napravili tudi večji zvon, ki je še vedno manjkal. Darežljivost prebivalcev nam je to omogočila. Naročili smo pa tri zvonove, ker že prejšnji med seboj niso bili vglasbeni, je bilo še manj mogoče k njim vtiliti novega, ki bi se z glasom z njimi strinjali.

Toraj smo si ohranili dosednji večji zvon z glasom „g“, in k njemu naročili še večjega s tonom „e“, in dva manjša z glasom „a“ in „h“. Novi zvonovi tehtajo po 772 kg, 425 kg in 321 kg. Vtil jih je Jožef Grassmayer, zvonar v Viltenu pri Inomostu na Tirolskem. Novi zvonovi so krasno izdelani in imajo tako lep glas, da jih moraš iskati! Stanejo s celo opravo 2835 gld. Krščeni so na ime sv. Mihaela, sv. Florijana in bl. Dev. Marije. Za botre so bili: I. Gabalier p. d. Požarnik, M. Bürger p. d. Mutar, M. Trabesinger p. d. Mrmuč, M. Rainer p. d. Vraninja, M. Kopajnik p. d. Kristofinja in M. Goričnik.

Od Zile. (Prav poseben volilni okraj) in občina je „okolica Šmohor“. Tu pa ne govorim o srednje veliki občini Moše (Möschach), ki obdaja od vseh strani mali trg Šmohor, ki je nekako tako velik, kakor slovenska vas Žabnice pod sv. Višarjami. Med občino Moše in Šmohorom so določili še čisto malo sveta kot občino „šmohorska okolica“. Tu so stale do zdaj ena velika in dve mali hiši; pred letom je prišla zraven kot četrta hiša dr. Hussov-a vila. Ti trije, oziroma zdaj štirje posestniki volijo v IV. kuriji enega volilnega moža. Kedar to premišljujem, se mi zdi, kakor da bi dotični ljudje, ki so to občino in s tem tudi ta volilni okraj napravili, tukaj se bili malo pošalili. Da tu ni več slovenska zemlja; se samo ob sebi razume. Vse to pa se imenuje: „liberalna volilna geometrija.“

Novičar.

Na Koroškem.

(Bivše Plešivčnikovo posestvo v konkuru.) Znano velikansko posestvo na gori sv. Uršule je kupil pred leti od Plešivčnika italijanski marki Pandolfi, ki je nakupil tudi več posestev okrog Guštanja. Živel je tam več časa jako potratno. Denarja sicer ni imel veliko, a zanašal se je na bogato nevesto. Ker pa mu je spodletelo, delal je dolgove, a tedaj so se začeli oglašati upniki. Oglasila sta se 102 upnika s tirjatvo nad 1 milijon kron, vseh dolgov pa je še dvakrat toliko!

(„Nemško“ šolo v Lipici) obiskuje 13, reci: trinajst učencev iz sosednih šolskih okrajev! Po drugih šolah so otroci natlačeni, tu pa otrok pomanjkuje. Kdo vzdržuje to šolo?!

(Koncert.) Sloveči češki glasbenik, gosp. Frančišek Ondříček, priredi prihodnji torko dne 11. dec. koncert v celovških godbenih dvoranah. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

(Promocija.) Naš rojak, g. Ferdo Müller, sedaj c. kr. avskultant v Mariboru, je bil dne 3. dec. na graškem vseučilišču promoviran za doktorja prava. Iskreno čestitamo!

(Volitve.) Naša stranka je dalje zmagala v Škocijanu in Vovbrah. Slava!

(Slovenska zmaga.) Pri občinskih volitvah v Hodišah je dne 4. dec. slovenska stranka po hudem boju in ob ogromni udeležbi sijajno zmagala v III. in II. razredu. Slava značajnim volilcem!

(Duhovske zadeve.) Dne 2. dec. je bil slovesno vmeščen novi mestni župnik v Celovcu, vč. g. Henrik Angerer. Ob enem je imenovan za dekana dekanije Celovec-okolica, namesto dosedanjega dekana preč. g. dr. J. Somer-ja. — Za dekanijskega svetovalca dekanije Rožek je izvoljen in potrjen vč. g. J. Sablatnik, župnik v Št. Ilju. — Razpisana je do 8. jan. 1901 župnija Čanjče. — Prestavljeni so tukajšnji vojaški kaplan g. dr. L. Poljakovič v Sarajevu; na njegovo mesto pride g. Jož. Boldis iz Sarajeva; g. kaplan Vinc. Fiebigler iz Kotarč v Iršen. V Kotarče pride za kaplana č. g. K. vit. Steinberg, provizor v Zwickenbergu. Župnijo Zwickenberg bo oskrboval g. župnik v Iršenu. — Dne 13. t. m. bo v duhovnika posvečen prefekt v „Marijanišću“, g. R. Oitzinger.

(Drobiž.) Podkovska šola v Celovcu prične svoj prihodnji poučni tečaj dne 2. jan. — Razpisano je do 20. dec. t. l. učiteljsko mesto na Krčanjah. — Razpisano je mesto poštarja v Podravljah. — L. 1899. je na Koroškem izstopilo iz katoliške cerkve 127 oseb, letos do meseca maja 56. Moških je bilo med njimi 47, žensk 21. — Konceptni praktikant deželne vlade, g. grof Alberti d'Erno je prideljen c. kr. okr. glavarstvu v Velikovcu.

Po slovenskih deželah.

(Cela občina prestopila h grško-katoliškemu obredu.) Prebivalci znanega romarskega kraja Ricmanje pri Trstu z Logom so se izločili izpod oblasti tržaškega škofa ter pristopili k grško-katoliškemu obredu pod škofijo križevačko. Prebivalstvo je s tem doseglo staroslovensko bogoslužje. Izločitev je dovolil papež v dogovoru z naučnim ministerstvom.

(Mrtvi volilci.) V Pomjanu v Istri so spravili laški uradniki v volilni zapisnik 13 posestnikov, ki so že davno umrli. Narodni volilci so se pritožili na glavarstvo v Koper, ki pa je odbilo pri-

tožbo kot — neopravičeno. Šele namestništvo je privoščilo mrtvim pokoj ter jih izbrisalo iz imenika.

(Angleški „kramar“ na Štajerskem.) Grabežljivi Angleži, ki imajo povsod na vsem svetu svojo roko, kjerkoli se morejo nadejati kakega dobička, so si sedaj izbrali tudi Štajersko za svojo molzno kravo. Osnovali so namreč v Londonu neko delniško družbo, katere namen je, kopati na Zgornjem in Spodnjem Štajerskem premog in druge rudnine. Družba računa na 592.000 frankov letnih dohodkov.

(Drobne novice.) Deželne razstave, katero so l. 1901. hoteli prirediti v Gradcu, ne bo. Je premalo zanimanja za njo. — V Marenbergu so ustanovili nemški otroški vrtec ter je deželni šolski svet ustanovitev potrdil. Kaj pa je tega treba bilo?!

Križem sveta.

(Vojna v južni Afriki.) Davno že je razglasil angleški vrhovni poveljnik Roberts, da sta burski republik Transvaal in Oranje premagani ter odide sam kmalu domov na Angleško. Nasledoval bi mu v Afriki general Kitchener. Do danes pa še ne kaže Robertsu zapustiti bojišča, temveč se pripravlja na pomnoženo vojsko. Angležem niti ne zadostuje pomožitev vojne za 10.000 mož. Buri so tudi zadnji čas parkrat presenetili angleške oddelke, a provzročili več strahu nego škode. Vseh zgub imajo v Afriki dosedaj Angleži 100.000 mož. Buri pa le 16.000, med njimi 10.000 ujetih. Predsednik Krüger je izjavil na svojem potovanju pretečeni teden na Francoskem, da Buri vojno lahko še vzdržujejo leta in leta ter to tudi storé do zadnjega moža. Krüger je hotel obiskati tudi nemškega cesarja, da bi ga pregovoril za ugodno posredovanje Burom, a ta ga ni hotel sprejeti. Na Francoskem je bil Krüger nad vse sijajno sprejet.

(Schönererjev duh med srednješolsko mladino.) V Avstriji obstoji 26 dijaških društev in klubov srednješolskih dijakov, katerih geslo je: „Proč od Rima, proč od Dunaja!“ Sad teh zvez je n. pr. slučaj, da so v Inomostu peli dijaki ob zaključku šolskega leta mesto cesarske pesmi izdajsko „Deutschland, Deutschland über Alles“.

(Sovraštvo zoper nemščino) na Ogrskem je tako splošno, kakor trde mažarski prenapeteži, da je učni minister, ustrezajoč želji javnega mnenja, odpravil nje podučevanje na vseh javnih mažarskih šolah.

(Vsled pijanstva je postal mutast) 34-letni tovarniški delavec Miha Kareš v Budimpešti. Neki dan se je tako vpiljal, da so ga morali policaji zapreti, da bi se mu ne zgodila kakšna nesreča. Ko se je pa drug dan prebudil, ni mogel spregovoriti niti besedice. Zdravniki skušajo ga sedaj zopet ozdraviti. Kam pelje nesrečno žganjpitje!

Kathreinerjev koledar za dame 1901. Znana firma Kathreiner je doslej vsako leto v koledarjih izdajala umetniško lično izdelano originalno sliko, ki je vselej vzbudila pozornost in izmed katerih je ta ali ona gotovo vsakomur še danes v prijetnem spominu. Tudi letos prinaša ta firma kaj ljubko sinjeoko otroško glavico, kakor si je človek ne more misliti milejše. Vrhu tega podaja Kathreiner ta pot svojim odjemalcem izredno ukusno knjižno darilo za novo leto. Izšel je namreč z naslovom „Kathreinerjev koledar za dame leta 1901“ jako elegantno opremljen, ličen almanah, ki živo spominja nekaj tako priljubljenih duodez-izdaj lirske pesmi. To delce, po pravici nazvano „koledar za dame“, obsega poleg popolnega kalendara zanimive, literarno dragocene doneske, in sicer ginljivo sliko iz življenja „Noč“, preprostolepo pesmico „O mraku“, dalje humoresko „Simpatija“, šaljivo pesem „Lepotica s kmetov“ itd. Naslovna slika „O mraku“, ki jo je izdelal znani akademični slikar A. Trentin, tvori z več jako originalnimi okraski na robih tudi umetniško znamenit nakit tega koledarja za dame, ki bode izvestno dobro došlo darilce vsaki delavski mizici in zlasti priročna knjižica za vsako gospodinjico. Delce pa je tudi prijeten spomenik na splošno priljubljeno Kathreiner-Kneippovo sladno kavo. Prijatelji te kave lahko dobe „Kathreinerjev koledar za dame“ popolnoma zastonj pri vseh trgovcih, dokler ne poide zaloga. Onim pa, ki še ne rabijo te tako priporočne rodbinske kave, se nudi prilika, da si kupijo nalašč narejen zavoj za poskušnjo ter se tako uverijo o nje velikih prednostih glede dobrega ukusa in nizke cene. Kaj hitro se potem tudi pokaže, kako ugodno vpliva na zdravje in splošni počutek Kathreiner-Kneippova sladna kava, ako se redno uživa v znani zmesi z bobovo kavo.

Tržne cene.

V Celovcu, dne 29. novembra 1900.

Ime blaga	na birne		na hektolitru		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenica . . .	10	10	12	75	1 bik
rž	9	86	12	32	— pitana vola
ječmen	8	50	9	62	17 vprežnih volov
oves	4	52	5	65	— junce
tursica	7	30	9	12	—
pšeno	14	—	17	50	69 krav
fižol (rdeč) . .	—	—	—	—	— telice
krompir	1	40	2	28	74 pitanih svinj
deteljno seme	—	—	—	—	—
ajda	7	—	8	75	20 prascev

Pitani voli so po — K do — K, vprežni voli po 252 K do 298 K, krave po 120 K do 248 K.

Sladko seno je meterski cent po 5 K 20 v do 6 K 10 v, kislo seno po 3 K 60 v do 5 K — v, slama po 3 K 60 v do 4 K 80 v.

Promet je bil srednji.

Velikovec, dne 28. nov. Prignali so: 46 volov, 79 krav, 6 telic, 2 teleta, 42 ovc, 60 živih in 10 zaklanih svinj. Radi bližajočega se velikega trgovanja sv. Miklavža je bilo malo prometa.

Dražbe.

(Kratice: vl. št. = vložna številka; d. ob. = davčna občina.)

Pliberk. Dne 11. dec. ob 10. uri, Sveticeva kmetija v Dobu, vl. št. 19., d. ob. Dob. Cena 6301 krono, najnižja ponudba 4200 kron.

Celovec. Dne 14. dec. ob 10. uri, izba št. 85., p. d. Kresova bajta v Sekiri, vl. št. 48., d. ob. Ribnica. Cena 4071 kron, najnižja ponudba 2924 kron.

— Dne 18. dec. ob 10. uri, izba št. 85, Oberrajnerjeva kmetija v Voglah, vl. št. 123., d. ob. Poreče. Cena 7799 kron, najnižja ponudba 5199 kron.

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolice napravi svoj letni občni zbor v sredo dne 12. decembra ob 8. uri zvečer v klubovi sobi pri „Sandwirtu“ v Celovcu po običajnem dnevnem redu. K obilni udeležbi vabi
odbor.

Prošnja.

Dne 18. decembra t. l. se bo v tukajšnji „Narodni šoli“ vršila običajna božična slavnost. Da bomo mogli tudi letos uboge otroke, katerih imamo toliko, s primernimi darili, posebno z obleko, obdariti, ponižno prosimo, naj bi blagi dobrotniki in prijatelji naše šole tudi letos nam blagovolili poslati, kar je njih blage volje, ali denarne prispevke ali obleko in druga primerna darila. Za vso dobrotljivost že v poprej kličemo: „Bog plačaj!“

V št. Rupertu pri Velikovecu dne 19. novembra 1900. Vodstvo „Narodne šole“.

Loterijske številke od 1. decembra 1900.

Linc	31	26	34	3	32
Trst	3	82	14	66	25

NAZNANILA.

Malo posestvo,

ki obsega 11 oralov 565 □ sežnje, je v kotmirski občini na prodaj. Več pové upravništvo „Mir“-a.

Na Najvišje povelje Nj. c. kr. apost. Veličanstva.

XXI. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Le-ta denarna loterija — edina v Avstriji postavno dovoljena — ima 18.122 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 418.640 kron.

Glavni dobitek je:

200.000 kron.

Za izplačanje dobitkov jamčijo c. kr. loterijski dohodki. Žrebanje je nepreklicno dne 13. decembra 1900. l.

Ena srečka stane 4 krome.

Srečke se dobivajo v oddelku za državne loterije na Dunaju l., Riemergasse 7, v loterijskih nabiralnicah, tobakarnah, pri davčnih, poštnih, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. Načrti za žrebanje za kupovalce srečk zastoj.

Srečke se dopošiljajo poštine prosto.

C. kr. ravnateljstvo za loterijske dohodke.

Oddelek za državne loterije.

E. ZBITEK

podobar v Novo-sadu pri Olomucu na Moravskem

izdeluje steklene mozaike, sv. grobove, Lurške jame, altarje za procesije sv. Rešnjega Telesa itd. Njegovi izdelki so bili pohvaljeni od sv. Očeta papeža Leona XIII. Tudi ima priznalna pisma iz Petrograda, Carigrada itd.

Ceniki se pošiljajo zastoj.

Jakob Petschounig,

usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4., med gostilno „pri Kleebblatt-u“ in Kopper-jevo prodajalnico.

Kdor hoče dobro, trdno in zoper mokroto stanovito usnje, naj se obrne k meni, kjer mu bodem povsem s svojo veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja, kakor tudi pravo rusko irhovino po najnižji ceni postregel. — Prodajam tudi vsakovrstno čevljarsko orodje. — Izdelujem in prodajam najizvrstnejšo mast za čevlje. — Kupujem vsakovrstne živinske kože za stroj.

Slavno občinstvo uljudno vabim na vsakojaki poskus, da se prepriča o kakovosti robe ter je opozarjam, četudi se je roba splošno podražila, se pri meni dobiva po stari ceni.

„Slovenski organist“.

Zbirka prediger za orgle ali harmonij. Prvi zvezek: „Božične predigre“, zložil Ignacij Hladnik. Novomesto na Dolenjskem. Op. 40. Cena 1 krona, po pošti 5 vinarjev več.

Izvrstne in najnovejše

domače mline,

brez kamnov in valjarjev, s samodelujočim sitom, za kuhinjsko, posebno pa za živinsko moko, zelo trpežni, ki se lahko dajo gonit z roko, kakor tudi z vsako drugo silo, izvršuje in prodaja od 75 gld. naprej ter prevzame naročila na vse druge kmetijske stroje po najnižji ceni. Na vprašanja rad odgovarja in daje potrebna pojasnila Josip Božič, kmetovalec v Vancavesi. Pošta Grabstanj (Grafenstein) na Koroškem.

Pozor! Gospodarji!

„Gloria“ redilna krma za konje, zabranjuje boleznim, vzdrži konje močne in iskre

„Gloria“ začimbna krma za govedo, pospešuje prebavljanje, čisti kri, zboljšuje in množi mleko.

„Gloria“ prašek za žretje in pitanje svinj, povzroča, da svinje rade jedo, da se nabira meso in mast.

„Gloria“ mlekarški prašek za krave, pospešuje izločenje mleka in odstranjuje napake mleka.

1 veliki zavitek velja K 1.20, mali K 0.70, 5 kg v zavitku za poskus po pošti K 5 — poslano iz Dunaja.

Bartelj-ovo klajno apno, neobhodno potreben dodatek h krmi za mlado, molzno in brejo živino, v slučaju, da živina liže, da ima kostne bolezni itd. 5 kg. za poskus K 2 —, 100 kg. K 22 — iz Dunaja.

Vaselnovo mazilo za usnje. Kopitna mast iz jeleno-rožnega olja. Štedilni kolomaz itd.

Navodilo brezplačno.

MIHA BARTHEL in sodr., DUNAJ X.

Občuje se slovenski.

Nove litanije

presv. Srca Jezusovega

s posvetilno molitvijo in prošnjo k najsvetejšemu Srcu se dobivajo v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu. 25 komadov stane 45 kr. (poština 5 kr.); 50 komadov 80 kr. (poština 10 kr.); 100 komadov 1 gld 40 kr. (pošt. 15 kr.).

Brady-jeve želodčne kapljice

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

pripravljene v lekarni „pri ogerskem kralju“

C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,

so starodavno in znano pomagilo, ki krepča želodec pri slabi prebavi in želodčnih težavah.

Ena steklenica stane 40 kr.

Dvojnata steklenica 70 „

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom C. Brady in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis C. Brady.

Želodčne kapljice lekarnarja C. Brady

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

so zavite v rudeče skatljice in imajo podobo Marijacejske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis C. Brady

Posamezni deli so navedeni.

Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravi bobovi kavi, to je cikorija ali:

kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri trgovcu: Iv. Jebačinu v Ljubljani.

Pozor! Pozor!

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu

priporoča od svoje najstarejše, glasovite in najzmožnejše

tovarne za gasilno orodje

sl. gasilnim društvom, občinam in zasebnikom sledeče predmete:

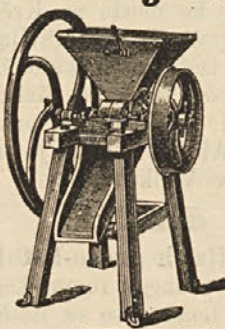
Brizgalnice najnovejše sestave, kakor s patentom proti zmrzlini, s priredbo, da brizgalnica na obe strani jemlje in meče vodo; „univerzalko“, prikladno za male občine, katere se nosijo ali vozijo; parne brizgalnice, vodonoše, sesalke vsake vrste, vozove za polivanje ulic in prevažanje gnojnice itd., cevi iz posebne tkanine najboljše vrste; dalje čelade, pase, sekirice, lestve ter sploh vse za gasilna društva prikladno orodje, trpežno in lepo izdelano. Motor-vozove in priprave za acetylen-luč. Dalje kmetijsko orodje vsake vrste. Gasilna društva, občine in poštene kmetovalci-gospodarji plačujejo tudi na obroke po dogovoru. Naročila franko na vsak kolodvor.

Cenike pošiljamo brezplačno in poštine prosto.

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Najnovejši stroji za prirejanje krme

za zimsko krmljenje po hlevih.

Rezalnica za rezanico in krmo, s patentovanimi podlogami za mažo; tečejo jako lahko in prihrani se moči do okrog 40%; rezalnica za repo in krompir (repico); mlinci za robkanje in mečkanje; parnice za živinsko krmo, premakljive kotlaste štedilne peči z emailiranimi in neemailiranimi vložnimi kotli, stoječe ali premakljive, za kuhanje in parenje živinske krme, repice, za mnoge gospodarske namene itd.; nadalje: robkalnice za koruzo, čistilnice za žito, čistilne stroje trijerje, stiskalnice za seno in slamo, na ročno gonjo, stoječe ali na kolesih, mlatilnice, gepeljne, železne pluge, valjarje, brane.

Najboljši sejalni stroji „AGRIKOLA“ brez preminjalnih koles za vsako seme, za hribe in ravnino.

Samo-delujoče, patentovane škropilnice za uničenje grenkuljice, škodljivcev na sadnem drevju in peronosperie iz deluje in pošilja v najnovejši, priznani izvrstni sestavi

PH. MAYFARTH in sodr.

C. kr. izklj. priv. tovarna za kmetijske stroje, livarne in fužine na par, na Dunaju, II/1, Taborstrasse 71.

Odlikovana z čez 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Ilustrovani ceniki in mnoga priznalna pisma zastoj. — Zastopniki in prekupci se sprejmejo.